

1. ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΠΩΣ ΑΛΛΑΖΕΙ ΤΟ ΕΞΟΠΛΙΣΤΙΚΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 27/04/2022 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 27/04/2022

Σελίδα: 1

Νέο ισοζύγιο εξοπλισμών και με αμερικανική σφραγίδα

Οι κινήσεις για βελτίωση της αεροπορικής και ναυτικής μας ισχύος είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, χωρίς όμως να έχουν καλυφθεί τα κενά που η δεκαετής και πλέον αδράνεια έχει δημιουργήσει στο αμυντικό σύστημα της χώρας

**News
analysis**

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥΣΗ

Οι γεωπολιτικές εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή μας, σε συνδυασμό με τις ενεργειακές και μεταναστευτικές αναταράξεις, φαίνεται ότι έχουν οδηγήσει τις ΗΠΑ να επανεξετάσουν τη θέση τους και τον βαθμό εμπλοκή τους. Και αυτό γιατί η νέα παγκόσμια ισορροπία ισχύος μπορεί έως και να καθοριστεί από την τελική κατάληξη του πολέμου στην Ευρώπη που ξεκίνησε η Ρωσία, αλλά και από τις «δοκιμές» και τις «ασκήσεις» αυτονομίας περιοχικών δυνάμεων στη Μέση Ανατολή και τον μουσουλμανικό κόσμο. Η χώρα μας έχει δημιουργήσει ένα νέο

γεωπολιτικό περιβάλλον σχέσεων ισορροπίας και εξυπηρέτησης των δικών της, αλλά και των δυτικών συμφερόντων στην περιοχή μαζί με το Ισραήλ, την Αίγυπτο, τη Σαουδική Αραβία και τα ΗΑΕ. Οι κινήσεις του Κυριάκου Μητσοτάκη στην εξωτερική και αμυντική πολιτική άλλαξαν την παλαιά συνταγή – αντιδρώ κατά περίπτωση – σε ενεργητική πολιτική που διαμορφώνει το περιβάλλον που θα εξασφαλίσει τα εθνικά μας συμφέροντα.

Όλα αυτά τα νέα δεδομένα, συν οι συμφωνίες με Γαλλία και ΗΠΑ, έχουν δώσει στη χώρα ένα νέο σημείο αναφοράς για τις εξωτερικές μας σχέσεις. Οι κινήσεις Μητσοτάκη προς ΗΠΑ, αλλά και ΕΕ έχουν δείξει ότι έχει πλήρη αντίληψη των νέων δεδομένων. Το νέο σημείο εκκίνησης αυτών των συζητήσεων δεν είναι αυτό της «παράκλησης», αλλά αυτό των κοινών συμφερόντων και της εξυπηρέτησής των. Στον «πίνακα» των νέων γεωπολιτικών

εξελίξεων και των διμερών σχέσεών μας με τις ΗΠΑ πρέπει να προστεθεί η ιδιαίτερη τουρκική εξωτερική πολιτική. Θέλει να είναι παράγον του δυτικού κόσμου, αλλά και να απειλεί την Ελλάδα, προβάλλοντας απαιτήσεις εκτός του Διεθνούς Δικαίου και των συμμαχικών σχέσεων. Φυσικά NATO και ΗΠΑ έχουν ανάγκη όλες τις χώρες-μέλη του, αυτή την εποχή που η επιθετικότητα της Ρωσίας, υπό το καθεστώς Πούτιν, έχει αυτοαναδειχθεί ως η νέα απειλή κατά της Ευρώπης.

Το τουρκικό Casus Belli

Τη στρατιωτική αμυντική «ομπρέλα» του NATO αυξάνουν η ενόπτιτα και η κοινή στάση απέναντι στη νέα απειλή. Όταν η Τουρκία διαχωρίζει τη θέση της και απειλεί χώρα σύμμαχό της, διασπά αυτή την ενότητα και μειώνει την ισχύ του. Το NATO δεν μπορεί να δέχεται το τουρκικό Casus Belli ως μέσο επίλυσης εσωτερικών συμμαχικών διαφορών, ενώ την ίδια στιγμή θα κινηθεί κατά άλλου κράτους, μη μέλους, αν κάνει το ίδιο κατά της συμμαχίας. Η ανάσπαση όλων των διασπαστικών και προκλητικών τουρκικών ενεργειών κατά της χώρας μας στους δύο πόλους της αμερικανικής εξουσίας, πρόεδρο και Κογκρέσο, τη δεδομένη στιγμή, έχει πολύ μεγαλύτερο βάρος από ό,τι στο παρελθόν.

Η κατάσταση στην περιοχή και η επί χρόνια πολιτική της Τουρκίας επιβάλλουν αύξηση της στρατιωτικής μας αμυντικής ισχύος. Οι κινήσεις για βελτίωση της αεροπορικής και ναυτικής μας ισχύος είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, χωρίς όμως να έχουν καλυφθεί τα κενά που η δεκαετής και πλέον αδράνεια έχει δημιουργήσει στο αμυντικό σύστημα της χώρας. Όταν λέμε για τα εθνικά μας συμφέροντα στην Ανατολική Μεσόγειο και βλέπω τι κάνει η Τουρκία συμπεραίνω ότι μόνο με την προβολή της κατάλληλης αμυντικής ισχύος αυτή θα αποδεχθεί το Διεθνές Δίκαιο. Η αμυντική μας ισχύ, μαζί με αυτήν της Κύπρου, θα πρέπει να μας εξασφαλίζει αποτροπή κατά των τουρκικών παραβατικών προθέσεων και ισοδύναμη συνεργασία με Αίγυπτο και Ισραήλ.

Στο άμεσο μέλλον η αεροπορική και ναυτική μας ισχύς πρέπει να έχει μόνιμη παρουσία στη Μεσόγειο. Αυτό σημαίνει δυνατότητα Air to Air Refueling. Οι αμερικανικές ένοπλες δυνάμεις έχουν λύσεις για την ανάγκη μας αυτή. Το προγράμμα των F-35 μπορεί να είναι στην προοπτική μας, αλλά προς το τέλος της τρέχουσας δεκαετίας, διότι άλλα συστήματα προηγούνται. Η αντιμετώπιση των τουρκικών Bayraktar και των βλημάτων επιφανείας-επιφανείας, όπως και η αύξηση της δικής μας ικανότητας στους ίδιους τομείς θα μπορούσαν να είναι αντικείμενο των επικείμενων συνομιλιών στον Λευκό Οίκο. Τέλος, η αμυντική μας βιομηχανία είναι ένα σοβαρό θέμα, αλλά έχει δύσκολες συνιστώσες που απαιτούν λεπτομερή και μακροχρόνιο σχεδιασμό. Όμως είναι ένα ανοικτό θέμα με σχέσεις στην άμυνα, αλλά και την οικονομία της χώρας. Η επικείμενη συνάντηση Μπάιντεν - Μητσοτάκη θα είναι σίγουρα μία πολύ καλή ευκαιρία παράθεσης απόψεων και από τις δύο πλευρές για τα εν εξελίξει θέματα, αλλά κυρίως αλληλοκατανόησης των αναγκών και των στόχων των δύο συμμάχων.

Στο άμεσο μέλλον η αεροπορική και ναυτική μας ισχύς πρέπει να έχει μόνιμη παρουσία στη Μεσόγειο

Ο Ευάγγελος Γεωργίουσος είναι αντιπτεράρχος ε.α., επίτιμος διοικητής Διοίκησης Αεροπορικής Εκπαίδευσης (ΔΑΕ), μέλος ΔΣ του ΕΛΙΑΜΕΠ.